

Toetssteen der ware en valse genade

Th. Van der Groe

41. H.C. Zondag 51 t/m Zondag 52 - Van het gebed

Vr. 126. Welke is de vijfde bede?

Antw. Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren. Dat is: Wil ons, armen zondaren, al onze misdaden, en ook de boosheid, die ons altijd aanhangt, om des bloeds van Christus wil niet toerekenen, gelijk wij ook dit getuigenis Uwer genade in ons bevinden, dat ons ganse voornemen is onzen naaste van harte te vergeven.

5. De vijfde bede leert ons alle eigen verdienste, waardigheid en gerechtigheid te verzaken, en steeds als arme doemwaardige zondaren tot de Heere onze God te komen, met een ootmoedige smeking om de genadige vergeving van onze schulden, gelijk wij ook vergeven onze schuldenaren. Dat is, Hij wil ons arme zondaren al onze misdaden, en ook de boosheid die ons altijd aanhangt, om des bloeds van Christus wil niet toerekenen, zo wij ook het getuigenis van Zijn genade in ons bevinden, dat ons gehele voornemen is onze naasten van harte te vergeven. Zo werpen wij dan nu alle eigengerechtigheid geheel van ons weg, en zijnde alleenlijk beladen met een zieldrukkend gevoel van onze zonde en zondige aard, komen wij hier gedurig in geloof tot God, in Christus, als tot de Heere onze Gerechtigheid, Jerem. 23:5, en smeken Hem om Zijn dierbare barmhartigheid, Ps. 25:11 en 51:3-6; Dan. 9:19.

En gelijk wij die van de Heere begeren, zo werkt Zijn genade dan ook in ons een vergeeflijk hart jegens onze vijanden, om aan deze gedurig te vergeven al wat zij ons verongelijkt of misdaan hebben, Matth. 6:14, 15 en 18:21 en 22. Zodanige vergeving van schulden hebben Gods kinderen nu ook gedurig en alle dagen nodig. Zo weinig als zij lichamelijk kunnen leven zonder levensonderhoud, zo weinig kunnen zij geestelijk leven zonder dit zielevoedsel van de Goddelijke genade. Zij zondigen, helaas! Nog ieder ogenblik uit zwakheid van het vlees tegen Gods wil, tegen Zijn Koninkrijk en tegen Zijn heilige Naam, en verdienen zo gedurig Zijn toorn. Hun overtredingen zijn vele voor God en hun zonden getuigen tegen hen, ja, die maken een scheiding tussen henmensen en tussen hun God en verbergen het aangezicht, dat Hij henmensen niet hoort, Jes. 59:2 en 13. Hoe zouden zij dan toch een ware gemeenschap met die heilige God kunnen houden, en Hem kinderlijk vrezen en dienen, zonder een gedurige genade en verzoening in Christus bloed? Zach. 13:1; Ps. 103:3 en 130:4; 1 Joh. 2:1 en 2. En hoe zouden zij ook vergeving van God mogen begeren en ontvangen die zelf onverzoenlijk willen zijn jegens hun naasten? Mark. 11:25, 26. Voorwaar, al wie met God gemeenschap wil houden, zonder een oprechte en hartgrondige vernedering over zijn zonden, en zonder een gedurige verzoening van dezelve

in het bloed van Christus, die gaat de rechte weg bezijden, en treedt op het huichelaarspad, en de zodanigen mogen billijk op zichzelf toepassen, hetgeen wij lezen bij de Psalmist: *Voorzeeker, zal God de kop Zijn vijanden verslaan, de harige schedel vellen desgenen, die in zijn schulden wandelt*, Ps. 68:22.

Vr. 127. Welke is de zesde bede?

Antw. Leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van den boze. Dat is: Dewijl wij van onszelfen zo zwak zijn, dat wij niet een ogenblik zouden kunnen bestaan, en daartoe onze doodsvijanden, de duivel, de wereld en ons eigen vlees, niet ophouden ons aan te vechten; zo wil ons toch behouden en sterken door de kracht Uws Heiligen Geestes, opdat wij in dezen geestelijken strijd niet onderliggen, maar altijd sterken wederstand doen, totdat wij eindelijk ten enenmale de overhand behouden.

Vr. 128. Hoe besluit gij uw gebed?

Antw. Want Uw is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in der eeuwigheid. Dat is: Zulks alles bidden wij van U, daarom, dat Gij, als onze Koning en aller dingen machtig, ons alles goeds te geven den wil en het vermogen hebt, en dat alles, opdat daardoor niet wij, maar Uw heilige Naam eeuwiglijk geprezen worde.

Vr. 129. Wat beduidt het wordeken: Amen?

Antw. Amen wil zeggen: Het zal waar en zeker zijn. Want mijn gebed is veel zekerder van God verhoord, dan ik in mijn hart gevoel dat ik zulks van Hem begeer.

6. De zesde bede leert ons eindelijk ook geheel te verzaken alle eigen kracht en sterkte, om onszelf te beschutten en te bewaren tegen de vijanden van onze zaligheid, en om ons van hun macht te verlossen. Wij worden hier onderwezen om gedurig als ellendigen en onmachtigen, ons te wenden in geloof tot de Heere onze God, en van Hem te verzoeken, dat Hij ons, Zijn arme kinderen toch geheel in Zijn almachtige hoede en bescherming wil nemen, en ons niet leiden in verzoeking, maar verlossen van de boze. Dat is, dewijl wij van onszelf zo zwak zijn, dat wij niet een ogenblik kunnen bestaan, en daartoe onze doodsvijanden, de duivel, de wereld en ons eigen vlees niet ophouden ons aan te vechten; Hij wil ons toch behoeden en sterken, door de kracht van Zijn Heilige Geest, opdat wij in deze geestelijke strijd niet onderliggen, maar altijd sterke weerstand doen, totdat wij eindelijk ten enenmale de overhand behouden. Tevergeefs zouden al de andere beden zijn, indien zij met deze laatste aldus niet besloten werden. Want de duivel, de wereld en het zondige vlees zijn zulke machtige, boze vijanden voor Gods zwakke kinderen en laten niet af hen op allerlei wijzen zoosterk gedurig aan te vechten en te verzoeken, 1 Petrus 5:8; Luk. 22:31; Joh. 15:18,19; Gal. 5:17; Jakob. 1:14, 15, dat zij weldra van hen geheel verslonden zouden zijn, indien hun getrouwe hemelse Vader hen niet steeds nauw hield onder de vleugelen van Zijn almachtige bewaring en bescherming, Ps. 121:5; Spr. 18:10; 1 Petrus 2:5, en als Hij hen niet zonder ophouden in de strijd tegen deze hun machtige vijanden genadig hielp en versterkte door de kracht van Zijn Heilige Geest, 2 Kor. 12:9; Ef. 6:10, 11, en hen ook hoe langer hoe meer wilde verlossen van de Satan en van al het boze, dat hen nog steeds omringt, 2 Kor. 1:10; Rom. 16:20; 1 Joh. 2:13, 14. En hierom hangen de arme gelovigen dan nu ook geheel aan de Heere, als hun enige sterkte, Ps. 18:2; Jes. 49:5; zij schuilen gedurig bij Hem, Ps. 143:9. Hij is hun een hulp, zij zingen vrolijk in de schaduw van Zijn vleugelen, en hun zielen kleven Hem achteraan, Ps. 63:8, 9. Dit doet hen leven, dit doet hen strijden en overwinnen, dit redt hen ook gedurig uit de strikken en verzoeking, waarin zij gevallen zijn, kortom, dit is al de sterkte en veiligheid van hun weg, dat zij zo mogen zijn in de getrouwe hand van hun hemelse Vader, *Die machtig is hen voor struikelen te bewaren, en onstraffelijk te stellen voor Zijn heerlijkheid in vreugde*, Judas vers 24.

En zo zien wij dan ook den zakelijke inhoud van dit gebed, hetwelk de Heere Christus Zijn gelovigen heeft geleerd te bidden. Wat kan er van hen toch meer begeerd worden, al baden en leefden zij schoon

ook eeuwen lang, dan hetgeen hier in dit kort begrip van de Heiland zo is tezamen getrokken? Wat hebben zij toch meer van node, dan die gedurige sterkte en bewaring van de Heere, die gedurige verzoening in het bloed van de Middelaar, dat dagelijks brood of tijdelijke levensonderhoud, die zuivere eenswillendheid met God, die onderwerping aan Zijn regering en Koninkrijk, en die alleszinse verheerlijking en heiliging van Zijn Naam.

Wie deze zes bijzondere beden, in die wijze Goddelijke orde, nu enigszins recht heeft leren bidden, die kan daar dan gelovig in berusten, want daar valt niet meer te bidden. Gelijk die de tien geboden van de Wet wel onderhoudt, niets meer te doen of te onderhouden heeft, en die de twaalf artikelen van het Evangelie wel gelooft, niets meer te geloven heeft, zo heeft iemand, die deze zes beden wel kan bidden, ook niets meer te bidden. Daar blijft hier niets anders over, dan slechts

c. c. Een goed besluit, hetwelk de Zaligmaker ons ook leert maken, en dat in twee delen of leden bestaat.

1. In een vermelding van Gods heerlijke en onveranderlijke grootheid en oneindige majesteit.
 2. In een gepast en voegzaam slotwoord voor het gehele gebed.
-
1. De gelovige bidder moet zich (Vraag 128) voor de Hoogheid en grootmachtige Majesteit van de Heere, op het einde van zijn gebed, eerbiedig aldus neerbuigen zeggende: *Want Uw is het Koninkrijk, en de kracht, en de heerlijkheid in der eeuwigheid.* Waarvan deze de ware zin is: *Zulks alles bidden wij van U, daar omdat Gij als onze Koning en aller dingen machtig, ons alles goeds te geven, de wil en het vermogen hebt, en dat al, opdat daardoor niet wij, maar Uw heilige naam eeuwiglijk geprezen worde.* Gods kinderen beroepen zich hier dan op des Heeren hoogheid, macht en heerlijkheid, zoals die Hem onveranderlijk eigen zijn, Rom. 10:11, 12, en werpen zich in geloof op die vaste gronden neer, en dringen met dezelve hun gebed ook, ter genadige verhoring, en bij de Heere aan, in navolging van de gebeden der heiligen. 1 Kron. 29:11, 12; Nehemia 9:6 en 32; Hand. 4:24; Ps. 145:13 en elders. Dit maakt dan de vastheid en de oprechtheid uit van een Christelijk gebed, wanneer de bidder zich zo in geloof op de macht en hoogheid des Heeren geheel kan neerwerpen, en ook zelf berusten in Gods eer, als welke de verhoring van zijn gebed niet minder vordert, dan des bidders eigen nooddrift. En dus kan een gelovige ziel, gesterkt in de geest, dan ook niet anders eindigen, dan
 2. Met dat zalige slotwoord: *Amen*, waarmee hij niet slechts de waarheid en oprechtheid van zijn gebed voor de Heere, Die de kenner van harten en nieren is, bevestigt, Deut. 27:25; 1 Kor. 14:16; 2 Kor. 1:10 en tevens zijn oprechte wens en verlangen naar een genadige verhoring bij Hem uitdrukt, Jerem. 11:5 en 28:6; nee, maar ook zijn vast en hartgrondig vertrouwen op de Heere mede te kennen geeft, Openb. 22:20. Alsof de gelovige bidder hier zeide: *Amen. Het zal waar en zeker zijn, want mijn gebed is veel zekerder van God verhoord, dan ik in mijn hart gevoel, dat ik zulks van Hem begere.* En dit rust al op Gods onveranderlijk Wezen en eigenschappen, en op Zijn genadige beloften in het Evangelie, Jes. 65:24; Mark. 11:24; 1 Joh. 5:14, 15 en duizend andere, waarvan ook niet een jota, noch tittel zal voorbijgaan, totdat het alles zal zijn geschied, Matth. 5:18. Daarom blijft er voor het geloof dan niets anders over, dan een stil vertrouwend *Amen*, hetgeen allen, die God aanbidden in Geest en waarheid, dan ook hebben als een anker der ziel, hetwelk zeker en vast is, en ingaat in het binnenste des voorhangsels, Hebr. 6:19, en dat niet zal losgaan, al ging ook schoon de gehele wereld los met al wat vast is. Dat heilig *Amen* is voor de armen van geest een, veel groter rijkdom dan alle aardse schatten, die van de mot en roest verteerd worden. En die dat door de genade kan zeggen, die staat voorzeker met zijn ene voet reeds als in de hemel, Ef. 2:6; Fil. 3:20, en die zal de aarde ook haast verlaten, om eeuwig in te wonen bij Hem, die het *Amen* is van al de *Amens* Zijner zuchtende gelovigen.

Dit is dan nu zo het volmaakte voorschrift van het gebed, dat ons de Opperste Wijsheid Zelf gegeven heeft, de getrouwe Heere Jezus, op een ootmoedig verzoek van Zijn discipelen, dat Hij hun wilde leren bidden, Luk. 11:1. En wie van ons, die slechts een innige walging van zijn eigen geesteloze gebeden waarlijk heeft verkregen, zou zo een verzoek aan Hem niet mede begeren te doen? Dit Goddelijk voorschrift of formulier zal dan nimmer genoeg steeds voor onze ogen kunnen zijn, om daar al onze gebeden, door de Heilige Geest, op het nauwkeurigst naar in te richten.

Maar helaas, zou men zulks ook enigszins mogen verwachten van de geveinsde waan- en tijdgelovigen, van welk ongelukkig geslacht wij doorgaans in dit werk zo veel gehandeld hebben, naardien de Heere ons ook zelf gelegenheid heeft gegeven, om hen op de posten wat nader te leren kennen?

- Zouden zij God ook waarlijk kunnen aanroepen als hun hemelse Vader, zij, die hoe zeer zij schoon een hemels gelaat vertonen, de aarde toch bijzonder houden voor hun deel?
- Zouden zij om de heiliging van Gods naam kunnen bidden, die in de grond enkel slechts hun eigen lof en naam en eer zoeken, hoe nederig zij zich anders mogen aanstellen?
- Of om de komst van Gods Koninkrijk, die zich niet zuiver onbepaald aan Gods souvereine regering begeren te onderwerpen, maar die het roer van hun zaken altijd zelf in handen willen houden, en aan God niet anders geven, dan slechts de blote naam, dat Hij het al bestuurt?
- Of om het geschieden van Gods wil, die hun eigen zin en wil altijd op de troon begeren te stellen, en toch ook veel van de verloochening en van de eenswillendheid met God weten te spreken?
- Of om het ontvangen van hun dagelijks brood, die veeltijds liever het brood der luiheid zouden eten, en met een magere portie in Gods weg niet anders dan door nood alleen, vergenoegd zouden zijn?
- Of zouden zij ook steeds ernstig bidden om vergeving van hun schulden, wier consciëntie nimmermeer met de schuld van de zonde waarlijk zijn belast geweest, wat zij schoon van de zonden mogen spreken?
- Of om de Goddelijke bewaring voor des Satans verzoeking, enz., zij, die nooit daartoe gebracht konden worden, om de geveinsde duivel uit te schudden en van de paden des verderfs af te wijken?
- En hoe zouden die mensen ook hun besluit recht maken en een ootmoedige nederbuiging voor de troon van de Oppermachtige Majesteit, die dezelve nooit recht gekend of gevreesd hebben, al schijnt het ook heel anders toe aan degenen, die slechts hun eerbiedig gelaat alleen beschouwen?
- Of met een hartgrondig gelovig *Amen*, terwijl zij de rust van hun zielen nog genoeg buiten de Drie-enige God kunnen vinden, bij zichzelf en bij de nietige schepselen?
- Kortom, op al het bidden van de geveinsden past ook dat woord des Apostels: *Gij bidt en gij ontvangt niet, omdat gij kwalijk bidt, opdat gij het in uwe wellusten doorbrengen zoudt*, Jakobus 4:3. Zij koesteren en onderhouden tezamen hun bijzondere wellusten, meer geestelijk of meer vleselijk, die niet anders zijn dan blote geveinsden, en naar die koers lopen dan ook al hun gebeden. Zij zoeken het hunne, niet hetgeen van Christus Jezus is, Fil. 2:21. Dit is het natuurlijk karakter van alle valse christenen, die niet ingegaan zijn door de rechte deur, in de stal der schapen, Joh. 10:1. O, wat zijn zij dan immers niet grotelijks gelukkig, van welke ook gezegd mag worden: *Die in zijn oprechtheid wandelt, vreest den Heere*, Spr. 14:2.

En aldus zijn wij hier door de getrouwe bijstand des Heeren, dan eindelijk nu gekomen aan het besluit van dit ons geringe werk. Wij hebben deze Toetssteen der ware en valse genade, nu mogen uitbreiden over de gehele christenwaarheid, naar de leidraad van onze Catechismus, welke dan ook doorgaans van ons nader verklaard of opgehelderd is. En nu achten wij het niet nodig daar meer toe te zeggen. De Heere Jezus Christus, Die de zeven sterren in Zijn rechterhand houdt, Die in het midden der zeven gouden Kandelaren wandelt, Openb. 2:1, is ook machtig om dit aangestoken licht van Zijn Goddelijke Evangeliewaarheid zo te stellen voor de ogen van de mensen, dat het helder voor hen mag schijnen, en hun dat grote onderscheid ontdekken tussen het heilige werk van Zijn Geest en het heilloze bedrog van de Satan. Voorwaar wij wilden ons de arbeid, welke wij daaraan besteed hebben in het midden

van onze andere bezigheden, geenszins beklagen, indien dezelve slechts door Gods genadige zegen mocht kunnen dienen tot wezenlijk nut en voordeel van een of andere waarde ziel van Zijn arme uitverkorenen, die nu helaas, nog droevig gebonden zitten in de helse toverstrikken van de vervloekte geveinsdheid, en hun oren nog lenen aan de flemende gezangen van die arglistige Syrenen, die met hun schoon gepraat van een bevindelijk christendom, buiten de waarheid en de kracht der Godzaligheid, alleen arbeiden om de wereld vol hypocrieten te helpen.

Wij hebben reeds menige traan gestort voor het aangezicht des Heeren over de ongelukkige staat van sommigen, die ons nader bekend zijn, dat hun dit droevig oordeel toch niet mocht overkomen, als een rechtvaardige vergelding van Zijn hand, over hun langdurig versmaden van zoveel Goddelijk licht, als er op menigerlei wijze, vroeg en laat, voor hun blinde ogen heeft geschenen. *Gij zult ze wannen, en de wind zal ze wegnemen, de stormwind zal ze verstrooien*, Jes. 41:16. Nee, maar dat de ontfermende God aan hen ook eens dat woord mocht vervullen, hetwelk Hij aan Zijn arme kinderen, die nog lankmoedig op Hem blijven wachten, genadiglijk beloofd heeft: *Ik zal de blinden leiden door de weg, dien zij niet geweten hebben. Ik zal ze doen treden door paden, die zij niet geweten hebben. Ik zal de duisternis voor hun aangezichten ten licht maken, en het kromme tot recht. Deze dingen zal ik hun doen, en Ik zal hen niet verlaten*, Jes. 42:16. O, indien de Heere maar eenmaal Zijn sterke arm te koste wil liggen aan de mishandelde en misleide zielen, die de duisternis nu liever hebben dan het licht, Joh. 3:19 - en tot welke ook gezegd moet worden, hoewel zij het nog niet half recht kunnen verstaan: *De drijvers van mijn volk zijn kinderen, en vrouwen heersen over hetzelfde. O, mijn volk! die u leiden, verleiden u, en den weg uwer paden slokken zij in*, Jes. 3:12; - wat zou Hem dan beletten kunnen, dat Hij ook niet eens toetreden zou om te verslinden het bewindsel des aangezichts, waarmede zij nog bewonden zijn, en het deksel, waarmede zij bedekt zijn? Jes. 25:7. De Heere is God, en wanneer Hij de weggedrevene Zelf wil komen opzoeken, dan kan geen huichelaarshand de duisternis meer verzegelen voor hun aangezicht. Hij heeft maar een ogenblik werk om diepe en verborgen dingen te openbaren, Hij weet wat in 't duistere is, want het licht woont bij Hem, Dan. 2:22. Als de geveinsde bedrieger nu denkt, dat hij zijn gegrepen roof wel genoeg zal vasthouden, en in zijn duister hol zal slepen, zie dan is dikwijls zijn tijd nabij, dat de hoge en rechtvaardige God hem in fijn gesponnen garen zal opvangen, waar hij zich al reeds dodelijk in verward heeft. En ook is des Heeren hand nog niet verkort, dat Hij de blinde niet zou kunnen doen opmerken, hetgeen zij hier voor hun ogen zo geschreven vinden, totdat zij ook twijfelmoedig zullen worden, en de een tegen de andere zeggen: *wat wil toch dit zijn?* Hand. 2:12. Och, dat Israëls verlossing uit Sion kwame! Als de Heere de gevangenen Zijns volks ooit eens zal doen wederkeren van dat akelige zondepad, waar zij nu op wandelen, dan zal zich Jakob verheugen, Israël zal verblijd zijn! Ps. 14:7.

En hiertoe is deze Toetssteen ook inzonderheid geschreven; of de Heere, Die wonderen doet, dit geringe middeltje tot zo groot een genadewerk somtijds nog liefde te zegenen, en zo ook vervullen Zijn waarachtig woord: *Ziet Ik geef u enigen uit de Synagoge des satans, dergenen die zeggen dat zij Joden zijn, en zijn het niet, maar liegen. Ik zal maken dat zij zullen komen en aanbidden voor uwe voeten, en bekennen dat Ik u liefheb*, Openb. 3:9. Ach, laat onze ziel het woord Zijner lijdzaamheid door Zijn genade dan maar blijven bewaren! vs. 10. *Israël hope op de Heere, want bij de Heere is goedertierenheid, en bij Hem is veel verlossing. Hij zal Israël verlossen van al zijn ongerechtigheden*, Ps. 130:7, 8.

En gij, die het uitverkoren geslacht zijt, het koninklijk Priesterschap, het heilig en verkregen volk, 1 Petrus 2:9, die naast ons uw harpen aan de wilgen hangt, en niet aflat droevig te zuchten, - *daarom dat het recht achterwaarts geweken is, en de gerechtigheid van verre staat, omdat de waarheid struikelt op de straten; en dat recht is niet kan ingaan*, Jes. 59:14; - van u, treurige Sionskinderen, mogen wij hopen dat u deze arbeid onzer liefde ook zult ontvangen, en dat u bij gelegenheid zult trachten uw gebruik daarvan te maken. De Vader der lichten verlene daar dan ook een genadig schijnsel over voor uw zielen, dat gij veel van uw geloofsoprechtheid moogt zien, in Christus, tot uw blijdschap, en veel van uw aanklevende zonden ellende, tot uw hartelijke verootmoediging! Hij bouwe uw staat op, tot een vaste inworteling in

de Heilige Geest, Die de band der volmaaktheid is! En voor het overige, wat goeds u in ons werk mocht vinden, wil daar de Heere alleen de eer van geven, die het gekrookte riet niet heeft willen verbreken, en de rokende vlaswiek niet uitblussen, Jes. 42:3. En zoekt, met al het gebrekkige, dat u daarin ontmoeten zult, een ontfermend medelijden te dragen, als die weet, dat wij hier maar ten dele kennen, en ten dele profeteren, 1 Kor. 13:9.

De God nu aller genade, Die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid, in Christus Jezus, nadat wij een weinig tijds zullen geleden hebben, Dezelve volmake, bevestig, versterk en fonder de ulieden. Hem zij de heerlijkheid, en de kracht in alle eeuwigheid! Amen. 2 Petrus 5:10, 11.